

INGEZONDEN

PERIODIEKE ONTHOUDING.

In 1924 vond OGINO dat de ovulatie in elke cyclus, ongeacht zijn lengte, te verwachten is van de 16e tot en met de 12e dag vóór de menstruatie.

Over de bevruchtbaarheid van het ovulum kwam hij tot de volgende conclusie. „The human ovulated ovum also retains its fertilizable capacity for a short time like that of other mammals. Though it is not yet known how long the ability lasts within a period of from three to twelve hours, it is certain at any rate that the ovum loses its ability from the next evening after the ovulation; consequently the woman enters into the sterility-phase from the succeeding evening after ovulation 1).

OGINO, KNAUS, MILLER en HOLT publiceerden tabellen met tezamen ongeveer 6000 steriele cohabitaties in het praemenstruum, die de juistheid van deze opvatting bewijzen 2). Men staat dan ook verbaasd te lezen dat mej. R. WIJNBERG in nummer 51, 1949, blz. 4244 schreef: „Door OGINO-KNAUS wordt aangenomen dat het rijpe eitje slechts een levensduur heeft van ongeveer 10 dagen, en dat dus, wanneer er gedurende de periode dat het rijpe eitje zich in de eileider bevindt, geen coitus plaats vindt, ook geen bevruchting mogelijk is”. Verder schrijft coll. WIJNBERG: „De grote moeilijkheid is dat deze methode (der periodieke onthouding) alleen kan worden toegepast bij een volkomen regelmatige cyclus.”

Tijdens een onderzoek in het grote materiaal van wijlen J. N. J. SMULDERS heb ik de nauwkeurig genoteerde cycli van ruim 2000 vrouwen bestudeerd. Er was geen enkele „volkomen regelmatige cyclus” bij. Zulke sprookjes-vrouwen bestaan slechts in de verbeelding der mensen. Elke vrouw is „onregelmatig”. De praktijk der periodieke onthouding, zoals ik die uit het werk van J. N. J. SMULDERS heb leren kennen, gaat juist van die onregelmatigheid uit. Het nauwkeurig bij iedere vrouw vaststellen van haar cyclusvorm is een der heipalen voor de methode.

Een nauwkeurige kennis van de physiologische schommelingen van de cyclusvorm, een inzicht in het ontstaan en de bouw van abnormale cycli, die in het voorschrift begrepen moeten zijn, en een ijverige bestudering der ovulatieverschijnselen zijn zaken die hij die periodieke onthouding voorschrijft, niet kan ontberen.

Duizenden echtparen, van wie er mij uit eigen observatie en uit het materiaal van J. N. J. SMULDERS 3000 nauwkeurig bekend zijn, hebben volgens deze voorschriften hun huwelijksleven blijvend of tijdelijk met succes ingericht. Tegen deze feiten van vlees en bloed loopt elke hypothese te pletter. Want de oorzaak dat coll. WIJNBERG „zelf vrij veel mislukkingen van deze methode gezien heeft”, ligt niet aan het „rijpen en uitstoten van het rijpe ei, ook zonder menstruatie (!) waardoor dus meer dan een levend eitje aanwezig kan zijn, of de levensduur van het rijpe eitje langer kan zijn dan 10 dagen” zoals coll. WIJNBERG schrijft, doch omdat de grondslagen der periodieke onthouding geheel anders zijn dan zij aangeeft.

Jammer dat daarom zovelen moeten overgaan tot chemische en mechanische middelen, contra naturam en in strijd met de poëzie, de aesthetiek en de moraliteit van het huwelijksleven.

Afgezien van een morele discussie is m.i. de tegennatuurlijke anti-conceptie medisch een kunstfout, als men verzuimt kennis te nemen van en zich te oefenen in de a-conceptiek der periodieke onthouding.

Bergeyk, 18 December 1949.

ALBERT SMULDERS

1) OGINO, *Conception period of women*, blz. 39. Med. Arts Publ. Co, Harrisburg 1934.

2) SMULDERS-HOLT, *Periodieke onthouding in het huwelijk*, 8e druk, blz. 30 e.v. volgens OGINO-SMULDERS.